

Незла казочка про золоту рибку

Володимир Підпалий

На голубих вервечках
мільйонами лампад
в Дніпра холодний невід
ніч сипле зорепад...

Навивпередки з липами
до берега прибіг –
а що, як зірку в Рибки
я випрошу собі!..

А Рибці – не до мене:
на поплавків голки,
немов снопи на вила,
наколює зірки...

Хай пропадають пропадом
і шлях мій і мета!..

В дитинстві набрехали,
що рибка – золота!..